

Hij behoort tot de vroege bloeiers van ons park: de magnolia soulangeana, of ook wel de beverboom genoemd. Waarom beverboom? Omdat de knoppen een viltachtig omhulsel hebben dat wel wat lijkt op de staart van een bever. Waarom magnolia? Omdat de boom vernoemd is naar de Franse Pierre Magnol. Deze hoogleraar in de botanie die leefde van 1638 tot 1715, was directeur van de botanische tuin in Montpellier. De Engelse botanicus Plukenett ontdekte de boom in de 18e eeuw in Florida. Hij noemde de boom naar zijn Franse collega. Waar "onze" magnolia staat? Aan de bomenroute, vlak bij het bruidsbruggetje, aan de kant van de huizen.

Uiterlijk

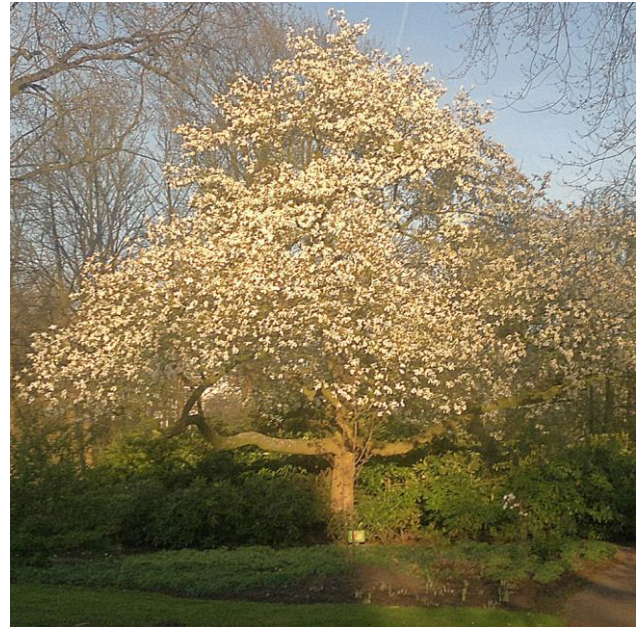
De beverboom draagt de grootste bloemen van alle bomen en heesters die in ons klimaat bloeien. De magnolia wordt vaak beschouwd als de eerste voorbode van de lente, omdat sommige soorten al in maart bloeien. Onze magnolia is een hybride, een magnolia soulangeana, in 1825 voor het eerst in Parijs gekweekt en inmiddels is hij een van de meest voorkomende bomen in tuinen en parken in Europa. *Het tweede gedeelte van de naam* heeft deze magnolia te danken aan legerofficier Soulange-Bodin. Nadat hij in 1815 met pensioen ging, besteedde hij al zijn tijd aan tuinieren.

De beverboom bloeit in april-mei met grote, witroze, tulpvormige bloemen en kan zo'n vier tot vijf meter hoog worden en tot zo'n zeven meter breed uitgroeien. De bloemen vallen des te meer op, omdat ze verschijnen voordat er blad aan de boom zit. Daarom valt de beverboom onder de naaktbloeiers. De kale takken zijn dan rijkelijk bedekt met bloemen, die als het ware op de takken zijn geplaatst (ze staan dus rechtop). De boom groeit langzaam en heeft soms meerdere stammen. Magnolia's hebben ongedifferentieerde bloembladeren, dat wil zeggen dat er geen aparte kroonbladen en kelkbladen zijn. Deze (meestal zes) bloemdekbladeren, de meeldraden, en de vruchtbeginsels zijn spiraalsgewijs op de kegelvormige bloemas ingeplant. Overigens zijn er heel vele soorten magnolia's bekend, meer dan 250.

Herkomst

De magnolia is al vroeg in de evolutie ontstaan en is daardoor een van de oudste boomsoorten op aarde, al meer dan 100 miljoen jaar oud. De bloembouw komt overeen met de oudst bekende fossiele bloemen. In China, Japan en Noord-Amerika groeiden de bomen in bossen en langs rivieroeveren. Bekend is dat boeddhistische monniken de magnolia denudata al voor de jaartelling bij hun tempels planten. De boom stond symbool voor reinheid. De bloemen van deze

boom werden vaak gebruikt in de oude Chinese schilderkunst. Sinds de T'ang dynastie (618-907) werd de magnolia gekweekt in de keizerlijke tuinen. De eerste magnolia's die als sierplant in Europa werden ingevoerd, kwamen uit Noord-Amerika en werden daarvandaan door voornamelijk Engelse kolonisten naar het moederland gestuurd.

Eigenschappen

Vroeg in het voorjaar bloeien kan ook een nadeel zijn. De magnolia is namelijk wel vorstgevoelig. Als de knoppen bevroren, krijg je veel minder bloemen. Ook heeft de magnolia gevoelige wortels. Een boom verplaatsen is een hele klus, omdat je erg veel kruit moet laten zitten. De boom doet het het beste in een lichtzure, humusrijke, waterdoorlatende bodem. Een jonge magnolia heeft, vooral in de zomer, veel water nodig. Hij staat het liefst in de zon of halfschaduw en uit de wind. Ook aardig is te weten dat magnolia's nog steeds bestoven worden door kevers i.p.v. door bijen. In de tijd dat de eerste magnolia verscheen, waren er namelijk nog geen bijen, maar wel al kevers.

Snoeien is geen goed idee. Beverbomen geven namelijk snel veel waterlot. Waterloten zijn snelgroeïende twijgen die ontstaan aan een boom of struik als deze opeens de behoefte heeft om zijn blad-oppervlakte te herstellen.

Bijzonderheden

De beverboom wordt vaak verward met de tulpenboom. Maar de enige echte tulpenboom is de liriodendron. De groengele bloem van de van oorsprong Noord-Amerikaanse liriodendron lijkt

inderdaad ook wel een beetje op een tulp, vandaar de Nederlandse bijnaam tulpenboom. Omdat ook de bloemen van de beverboom wel wat van tulpen weg hebben, ligt verwarring voor de hand. En beide bomen behoren ook nog tot dezelfde familie: Magnoliaceae.

En de beverboom is ook weer een hele nuttige boom. In de oudheid maakte men parfum van de bloemblaadjes en de schors werd al genoemd in de Cheng Lei Pen Tsao uit 1083, een boek over planten met medicinale toepassingen. Bovendien kun je het hout, dat wat geel van kleur is, goed gebruiken in fineerwerk.

Tot slot

De beverboom is dus ook weer een bijzondere bewoner van ons park. Ik heb zelfs recepten gevonden om van de bloembladeren zoetzuur, parfait en ijs te maken. De magnolia heeft (zegt men) een heel bijzondere smaak. De bladeren smaken rauw een beetje naar gember met een zoetje en een bittertje. Maar persoonlijk kijk ik toch liever naar de prachtige bloemen in het voorjaar, dan dat ik ze kook, fijnstamp, bewerk met suiker of rijstazijn en in een pot stop om later op te eten. Zoveel magnolia's hebben we nou ook weer niet in het park staan.

Mocht u toch willen uitproberen hoe de blaadjes smaken en heeft u een magnolia in uw tuin staan, dan is hier het recept voor magnoliabloemen op zoetzuur, om koud te eten als begeleiding bij (zomerse) salades.

Ingrediënten (goed voor 1 grote pot): 500 gram verse, jonge magnoliabloemen, 1½ kopje rijstazijn, 1 kopje suiker en 1 theelepel zout.

Werkwijze. Was de magnoliabloemen, droog ze met keukenpapier en leg ze in een gesteriliseerde pot, samen met het zout. Meng rijstazijn en suiker in een pan en breng aan de kook. Giet het hete mengsel van azijn en suiker over de magnoliabloemen, laat een beetje afkoelen en schroef dan het deksel op de pot.